

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Vu iméni prêkmurszke evangelicsanszke síniorije
reditel i vödávník: Fliszár János, Murska Sobota.

Rokopíszi sze mórejo v
:: Puconce posilati. ::

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvönsztvo 30 din., v
Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Naprejplacsilo gorivzeme vszáki ev. düh. i vucsitel.
Csek racsuna st. 13,586; imé „Düsevni liszt“ Puconci.

Szamí szebé nevkanmo.

(Poszlovenco FLISZÁR JÁNOS.)

„Csi bodemo pravili, kâ grêha nemamo: szamí szebé vkanimo i isztine nega vu nami. Csi bodemo vadlûvali grêhe nase: veren i pravicsen je Bôg, da nam odpûszti grêhe i ocsîszti nâsz od vsze nepravicsnoszti.“ (I. Jân. 1:8, 9.)

Vu Afrike pêszecsni pûsztinaj 'zivé eden cslovecse viszîkoszti veliki ftics: struc. Leteti nemre, ali jáko bisztro zná bē'zati, z-bē'zanyem sze mentûje od vlovčov nevarnoszti, kí za volo lêpoga pérja gyájajo na nyega. Ali csi ga tak prevrnéjo i okôli obvzemejo, ka nemre vûdti, teda glavô notri v-pêszek potîszne, da naj nevidi pregancsarov. Tak mîszli, té norcsek ftics, ka csi on protivníkov nevidi, tak ji tûdi nega.

Doszta lûdi sze rávno tak znâsa zôcsi szvojimi grêhi. Tají nyí bodôcsnoszt. Nemam grêhov. Nê szem kradno, nê vmôro nikoga, nikoga szem nê znoro, to drûgo ne'zelém, roditele, blîznye postûjem, nedelo, szvétke poszvetim, nepreklinyam, námalani, zrêzani kêpov nemolim. Kaksi grêh bi tak vcsîno? — Tô pa rávno nescse napamet vzéti, ka je nyegovo szrdcé napunyeno z-szrditosztjov, nevoscseñosztjov, z-odûrnosztjov, z-kvára 'zelnosztjov, z-zadomescsávanyem, z-jálnosztjov, z-necsîsztimi mîszli, z-Bôga i blîznyî drâzd'zanyem i ogrizávanyem. Té táksi cslovek szam

szebé vkaní i nega vu nyem pravicsnoszti. Rávno tak csiní, kak struc ftics, v-pêszek zakrije szvojo glavô, da naj nevidi protivníkov.

Szam szebé znorécsi cslovek sze nê nateliko od grehov bôji, nego od kastigajôcsega Bogá. Pred tém be'zí, dokecs more. Ali gda sze pa 'ze kam nemore szkriti, rávno tak csiní z-Bôgom, kak zgrêhi: tají nyega bívoszt, nescse ga viditi, v-pêszek szî zakopa glavô.

Drági moj doszta mantráni prijátel, niháj tá tô neszrecsno struc politiko. Poszlûhsaj bole ka ti právi rêcs Bo'za: „Csi bodemo vadlûvali grêhe nase: veren i pravicsen je Bôg, da nam odpûszti grêhe i ocsîszti nâsz od vsze nepravicsnoszti.“ Z-toga sze razmi, ka nê naso précimbnoszt scsé porobiti, nego od hamisíe, od rû'znosztî grêhov nâsz scsé ocsîsztiti. Pred bo'zov szrditosztjov je szamo li v-eden kraj mogôcse bē'zati: proti Bôgi! Li tá je jedîno mentûvanya pôt. Tô je szpoznao gori Augustinus, gda je ete recsí doli szpîszao: „Goszpodne . . . nemirovno je nase szrdcé, dokecs szî nepocsíné vu tebi.“

Glédaj gori!

Ednoj 'zeni je mrlô jedîno nyéno dête. Szrdce nyéno je puno bilo z-boleznosztjov i bridke szkuze je tocsila na grob szvojega preszeljenoga otroka, gda je z-szvojimi ocsmi drevéno na te máli grob glédala. Tak je slo eto dúgi cât. Edna mála nyéna szesztranica, stera jo je vecskrát

szprevodila na bráttiv, je ednók tó pítala od nyé, ka gde je zdá nyéno déte? „Vu nebészaj“, je odgovorila tetica nyéna. „Zaká pa té glédas vszígdar doli na zemlo i nê gori proti nebészam?“ To detecse pítanye je vu ednom megnenyi preszvétilo pred 'zenov nyé breztróstne túge zobsztonysztvo. Sztanovito, csi je deteta dŭsa vu nebészaj bíla, té je nyegova mati nê mogla meti zroka na dúgo 'zaloszt, bole bi sze radŭvati mogla tomi, ka je goriodneseno k-Jezusi, vu nárocsa ovoga dobroga pasztéra. I od togamao sze je 'zivo 'zelénye zbŭdilo vu nyénom szrdci, naj more naszledŭvati szvojo águecko vu nebésza. Szlŭh-sala i zarazmila je zványe Goszpodna. Povrnôla sze je i potom je szamo Goszpodni hítila 'zivetí. I tí, lŭbléni cstenyár, kama obrnês tvoj pogléd vu etom 'zítka? Jeli na zemelszki, preidôcsi delaj viszí tvoje okô, ali jeli gori glédas proti nebesz-kim prebiváliscsam? Ár gde je kincs vas, tam je i szrdce vase. (Mt. 6, 21.)

Luthera neszebicsnoszt.

Szebicsen cslovek je on, kí szamo szebé lŭbi, kí neobcsŭtao námo ide kra pcmôcs potrebŭjôcsega i vu nevôli bodôcsega, kí vu vszem szamo li vszígdar szvoj haszek zgánya; prôttomi táksega csloveka, steri neiscse szamo lasznoga haszka, nego pomága, milŭje, tálje mlé vu bl'znyi trplénaj, neszebicsnoga imenŭjemo.

Zagvŭsno bi tak miszlili, ka je szebicsnoszt grêh, neszebicsnoszt pa jákoszt. Do gvŭsne mere vszáki cslovek szebicsen má bidti. Ka je tá gvŭs-na mera? Tó previdimo z-Lutherovoga 'zítka.

Vu mládi szvoji létaj je Luther szebicsen bio. Nesztanoma je szamo ne szébe miszlo. Isztina, ka nê na tó, kakda szí naj szprávi zemelszke kincse, nego kakda szprávi szvojoj dŭsi zvelicsanye? Kakda naj príde ona vu nebésza? Vezdásnyega vréména szin niti nemre zapopádnôti, kak szo mogli táksi cajti bidti, gda szo lŭdjé nê tó pítali: kakda szí naj kak nájvecs zemelszki kincsov, bogásztvo, nego hak nájvecs nebeszki, vekivecsni kincsov morejo szpraviti?

Luther je dŭse zvelicsanye iszkao z gorécsim, z-nepoménkanim zbrodjávanyem, z-céle szvoje mócsi. Profeszorje szo ga pomiriti probali, erkôcsi nyemi: Netrápi sze Martin, ne trŭdí sze z-iszkanyem zvelicsanya. Zaniháj sze na pope, nyihova dúznoszt je nász vu nebésza pripomocsti. Oni odpŭsztíjo grêhe, ocsisztíjo dŭso tvojo (isztina, ka nê k-senki, nego li tak, csi plácsas.) Poszkrbijo sze ti za 'zivis, na Markovo ti 'zegnyajo psenico, meo bos povôli nê szamo krŭha, nego pogács i szpecsenyá tŭdi; 'zegnyajo ti meszô, naj ti nezménka. I csi dokoncsas zemelszki zítek i dŭsa ti v-purgatorium má prídti, sze nesztrahsi! Li szamo testálivaj péneze popom na mese, oni jo vôpomorejo i pripelajo ti jo vu nebésza, kama nateliko 'zelês prídti.

Luther szí je doszta premislávao od szvoji profeszorov etaksi rêcsi. Té miszli szo nyemi nê

Podlŭsztek.

Patikáriusova biblia.

(Z-verepregányanya vréména.)

(Po Luther drŭstvi z-vôdání knŭg píszao i poszlovenco FLISZÁR JÁNOS.)

Na eden dén vecsér, kak je zamracsilo, je Lipphárd patikárius rávno dojzapérao dveri i gori je steo idti k-famílii, da ga je veliko dúgnyanye podveraj zasztavilo nad idénym. Gori je ôdpro dveri i vu prŭsesztnoj minuti je pét v-csarni gvant oblecseni mŭ'zov sztôpilo vu apoteke.

— Nyíh velicsansztva Rudolf Krála kontrol-na komiszia szmo, — právi eden 'znyih. Eto mámo legitimatie (Szpravicsanya píszma).

Lipphárd je precsteo on dokument. Z-dobrov latinscsinov je bílô v-nyem szpŭszano: kaj

Rudolf král zavŭpa ednoga dvornoga vrácsa i ednoga velikoga iména khemista, — kí bi 'ze szkoron vŭ zbrodo zláta rejanyá szkrovnoszt — naj po cêla dr'závi szpreglédnejo vsze apoteke i naj tŭdi preglédnejo v-1602-gom leti, po králi vŭdáne pravile, csi szo v-'zítek posztávlene? Rávno tak tŭdi pod pazko májo vzéti, jeli apotekarje májo potrebno, naprê szpŭszano kvalifikatio, da naj tak na nyéh szkrbnoszt zavŭpani lŭdi 'zítek i zdrávje nede prekrátsen.

Sztrahote pun oblák sze je potégno prêk po Lippharda cseli, ali záto sze je nanízo i etak je pravo: — Moja goszpoda, mirovno csákam nyihove zapôvedi.

Ocsále majôcsi niszki cslovécsec — tó je bio dvorni doktor — sze je tá obrno pôleg nyega sztojécsemei viszikomi, blédomi mŭ'zi: — Posztŭvani goszp. magiszter bodejo tak dobri medikamentome, pulvere i mixture preglédnôti. Ví pa,

szamo edne nôcsi szen porobile. Ali kêm vecs szí je od toga premislávao, tēm véksa nezadovolnoszt nyemi je napunila szrdcé. Tō je nemogōcse, — szí je miszlo vu szebi! Nemre bidti, ka bi krsztsanye naveke mladolētni osztanoli i kak deca sze pod popév tutorsztvom, na nyé sze naszlányajōcsi, dāli voditi!

Nikak nacsí more tō bidti. Po dúgom preiszkávanyi vu szvétom píszi je k-koncovi naisao i zadōbo na szvoje dŰse zvelicsanye zadovolen, sztālen odgovor: *Cslovek sze zvelicsa po veri za Jezusa Krisztusa vrēdnosztí volo.*

Kak je té odgovor Luther gori naisao, je dúže vecs nē bio szebicsen, nē je miszlo szamo na szébe, 'zelēnye sze nyemi je szpunilo, ogvūsao sze je od grŰsnoga doszēgnenya zvelicsanya.

Isztina, ka je Luther li szamo vu dŰhovni bio szebicsen. Nesztanoma je dŰse zvelicsanye iszkao. Vu ti materiālni iszkanyi sze je jáko zmālim zadovoló. Tō szvedocsi cēli nyegov 'zítek. Kak mladēnec je vu tāksem szíromastvi 'zívo, ka szo zrāka ftice prōti nyemi bogatásje bilé, za stere sze Bōg szkrbí i dá nyim vszākdén potrēben 'zívis. On je pa od híže — do híže ālmostvo kōdivati prisziljeni bio.

Szledi kak barát je brezi to'zbé zmrzŰvao, cēle nocsí verosztŰvao ino sze posztó. Vszo szvet-szko précimbo, lehkōto, nászladnoszt je zavrgao. Na trdoj klōpi je szpao, kak je tō szlebi nē szamo ednōk szam pravo, ka je cēlo leto brez posz-

tele na gōloj klōpi szpao. Ka sze z-hránov z-kak prōsztim tálom z-malim zadovoló, tō nam Melānchtōna govorēnye popolno szvedocsi, kí je etak pravo: „Nemrem prerazmiti, kakda sze more etaksega velkoga tēla cslovek, kak je Luther, z-tak malo hránov zadovoliti?

Kak veliko szkrb je meo na ta dŰhovna, tak malo je miszlo na materiālna. Oh, pa csi bi steo, kak nalehci bi sze obogato! Doszta kníg je píszao, stere bi nyemi drāgo plācsali. Ednōk nyemi je eden bogat tržec za edne knige sēszt jezero mārkov ponŰjao, ali Luther je nē szvoj haszek iszkao, nē je vzéo ponŰjane cēne, nego je na tom bio, da knige, kak nájfālē razszŰrjáva, da szí je ti szíromaski lŰdjé le'zē szprāvijo.

Nyegovo neszebicsnoszt nam szvedocsi i tō, ka csi je rávno dvē szlŰzbi meo, je szamo od edne vzéo plācso. Obprvim je za vszevucsitelisca profeszora zebrāni, tō plācso je szprējao, z-té je 'zívo, szledi je za varaskoga predgara odebrāni, stero je tŰdi na szébe vzéo, ali tō je brezplācso szpunyavao.

Luthera neszebicsnoszt nájbale i tō szvedocsi, ka je nē szamo pēnez 'zelec nē bio, nego nē sze je bojao za szvoj 'zítek. Znāno je od nyega, kak batrivno je sō vu Worms pred gyŰlēs szvedōsztvo djāti od Krisztusa. I gda je vu Wittembergi pogŰbelen szmrtni beteg vdaro vō i gda kí je li mogao, je pobegno z-vārása, on je tam osztano, betēzníke obravnávao, nyé trōstao i dvoro

ercsé odzajaj sztojécsim trém mó'zom, — poglednite, — jeli nega káksé drŰge prekŰpcse vu poteki? Ár bi tō bogme tŰdi velika hiba bíla!... Midva pa, — ercsé k-koncovi k-Lipphárdi — tecsasz tŰdi odprāviva to nájno.

Vszi szo zácsali delati. Khemikus je prāh i tekōcsíne pregledávao, ovi trijé szo pa v-kístaj ziszkávati.

— Eszi szem prineszao i nyihove dokumente, magiszter Lipphárd. Pōleg steri szte sze ví pri Sophus Frigyesa apoteki v Lōcsi vcsíli i odnyega szte dōbili szvedocsansztvo?

— Tak je.

— Tō je tak v-rédi. I kak dugo szte v-Kasse apoteki?

— 'Ze dvajszeti lét.

— Isztina, tō je tŰdi v-rédi. Z-magisztrátusom zvēzani kontraktus je tŰdi eti. Zdaj pa bojdte tak dobri, da mi na nisterna pítanya od-

govor dāte. Stere apotekárne knige nŰcate ví magiszter?

— Valerius Cordusa knige.

— Hm, hm!... Isztina ka je dobro delo, ali 'ze szo presztāre, v-1535-tom leti szo dāne vō. Poznate ví kaj novēsega na tom presztori?

— Vszegavēcs, — odgovorí Lipphárd — Beythe Stevana travin knige.

— Ah ka bíl!... Vē je on rebelisni jeretnik, nyegovo znānye tak miszlim nescete k-ovim drŰgim pobo'znim mōdrim vcsenyē dévati? Na znamenitoga vrācsa Antonius Mizaldusra miszlim, koga knige szo v-1592-gom dāne vō.

Lipphárd je szamo z-glavōv klumno, ka té odlīcsne knige tŰdi pozna.

— Naj mi povējo goszp. magiszter: kakda zgotávla jo prōti trēsliki medikāmentum?

— Na prāh szkucsém kácsjo glavō.

— Prav je! Ali z-kém jo odszecséte i pri kom jo poszŰhsíte? ár je tō jáko znamenito.

nyim, mrtve tá szprevájao. „Szvêť sze zátó neporúsi, je pravo, gda szo ga prijátelje opomínali na nevarnost i na pobegnenye ráтали, csi Márton tŕdi vmerjé z-timi drŕgimi bratmi navkŕpe. Jasz szem eszi posztávleni, pozványé i dúžnoszt mi prepovê pobegnóti.“

On Luther, kí je nateliko neszebicsen bio, je isztino govorio te, gda je szpêvao: „Csi bi tr-peli, ali zgŕbili 'zitek i blágo i vsze, ka je drágo: Nebésza nam osztánejo!“

Lincoln i rêcs Bo'za.

Adams, filadelfiszki dŕhovnik je v-gojđno na 5 vŕro k-audijenciji bio zrendelŕvani k-Lincoln presidenti, vu Bêlohi'zo. Frtao vŕre je prve pri-sao i je v predvori scsakŕvao. Oumornoga, gen-lŕvoga gucsa glász je csŕo z-audijenciszke hi'ze. Opítao je szlugo: „Sto gucsi vu drŕgoj hi'zi?“ „Prezident, Goszpodne.“ „Jeszte sto pri nyi?“ „Nê, biblio cstêjo.“ I eto tak rano májo návado vcsiniti?“ „Ja vszákó ũtro od 4 do 5 biblio cstêjo i bogámolijo.“

Zaprávlene nedele.

(Piszao Prŕhle Henrik, poszlov. Kozíc János.)

Pá je nedela, Bo'zi szvéti dén, steroga je Bŕg na pocsinek i na dŕs pokreplenye zravnao za zemelszke sziní. Vu vársi szmo: zvonŕvje

nász v-Bo'zo hi'zo zovêjo, ali na varaski vilicaj sze nevídi, ka bi nedela bila. Bŕte szo odprête, na pláci je vsze jáko 'zivo, odávanyé i kŕpivanyé bole tecsé, kak steri koli dén. Tá lárma vise szêga od delavnoga dnêva rŕmlênýa i hrabuke.

Nedelni zvecsarek sze szpozna od krčsmene lárme i po vilicaj sze sétajŕcsi vno-zine lŕdi.

Kapa po vesznica? Tam je tŕdi doszta zgŕbila nedela od indasnyé návade i ŕszvétne tihŕcse. Kêmi bli'ze je váras, témbole sze vídi toga rázlocsek. Veliko obrácsanyé, tá i 'znyega hodêcsi grŕzanyé sze krŕzi vu nyem do poldnéva. Lehko povêmo, ka je na vesznica nedela 'ze tŕdi nê tiszta, kákso bi bidti mogla. Pred hi'zov je bár lepŕ pometeno, szamo ka sze tŕ pomêtanyé navêkse v-nedelo godí.

V tŕrmi sze zglászi zvon: odzvonijo obprvim, obdrŕgim, ali vilica nekázze szvétka obráz. Vsze povszédik odprêta vráta, po dvoriscsi razlŕcsana skér sze kázze pred mŕmo idŕcsim. Tak pri hi'zaj, kak na vilici je escse doszta lŕdi víditi v-vszagdanésnyem gvanti oblecseni.

Notri ozvonijo, ali máli racsŕn lŕdi ide vu cêrkev, szamo níki pobo'zni sztarci i nedŕzna deca. Tá tŕdi li tak, csi sze od sztarisov nenvádi ogíbatí nyé, ráj szí vzêvsa naprê kákso zobsztojszko spilo. Doszta ŕpravic má domá, ercsé ta szkrbna vertinya: za obed sze priszkr-

— Z-no'zom jo vrêzem doli i pri szlabom ŕgnyi jo nomali poszŕhsim — odgovorí Lipp-hárd — potom jo pa na práh szkucsém.

Doktor sze je sálno zaszme'jao. — Nevête prav goszp. patikárius, ár szamo vu prvoj szprotolêsnýoj kácskoj glávi jeszte vrácsna mŕcs, i tiszte tŕdi nê z-penicilusom, nego z-szrebrnov klingov (szrebrnimi pênezi) trbê doli vrezati i nê pri ŕgnyi, nego pri mészeca szvekloscsi trbê szŕsiti.

Na Lipphárdá obrázi sze je sálen szmêh szkázao.

— Tŕ je szamo fabula! . . . Ar je vrácsna mŕcs ni nê v-szrebrni pênezej, ni pri mészeca szvekloscsi nê — nego vu kácsjoj glávi.

Doktor sze je razdraszto. Z-dŕgimi szŕhimi rokami je na teliko plahotao, zvonio, tak da bi veterni mlin bilé: — Prepovêv vam, ka bi eto szvétó znánye z-hŕdim jeretinsztvom pokvárili.

'Ze vász navcsim, da vu postenýej dr'zíte ta szvéta znányá!

Lipphárd je lampe sztiszo i nika je nê odgŕvoro.

— Kapa gingavoga cecátjega deteta trêslíko bi z-kém vrácsili?

— Po Mizáldusa naprêszpfszanyi: ŕgorko bi k-nyemi djao, i tá bi vŕ 'znyega potêgnola mrzlico.

— Kapa zemlé metanya medikátom kak posztávite vkŕp?

— Cslovecso krv zmêsam med kácsji práh.

— Ali odkud pŕszttíte vŕ ono cslovecso krv?

— Pŕleg Mizáldusa: na právoj nŕgi z-szrêdnýega prszta.

Do ednoga csasza je escse mrketao te razdraszteni doktor, potom sze je z-prsztom protio Lipphárdi: — Szamo nika nŕvoga nê! Dr'zati

beti, na 'zivázen paziti, edno i drúgo vréd vzéti, od stere szkrbí nikak nema calta v-cérkev idti. Mò'zje sze tak mûdno oblekávajo, brijejo i. t. v. da sze do poldnéva komaj vréd poberéjo, edno drúgo, neodlāsano pôt májo, tak da pôleg náibôgsega nakanênya nezíde vrêmen v-cérkev idti. Persze, rêcsi Bo'ze poszlûhsanye, za dûhovno hráno sze szkrbeti, neszlihsi med neodlāsane szkrbí (!?)

Dúgocsaszi predpoldnêk sze li hitro na veszéli zvecsarek obrné. Ostarjáske komaj csákajo, gda de 'ze ednôk konec Bo'zój szlûzbi, da doszta znájo tê popevje gúcsati, zdâ bi sze 'ze lèhko zacsaolo edno igranye. Mladína sze rávno nemre domá posteno najeszti, komaj csákka, naj szamo li hitro tam bode. Poplatje jo szrbíje, gutôvje goríjo.

Da je pa domá bidti tak vtrágavno, tüdi sze tánaleséjo deca, zakâ bi rávno szamo oni osztali domá? Tam zíjajo, lécsejo do vécsara, brezi sztarisov pazke na szébe zaniháni. Nedú'zna deca gléda ti véksi frivolno znásanye, poszlûhsa gnûszen, nemorálni gucs, steri sze kak mlajina nalehci vkorní vu nyth náigibni szrdcái, stero je grívi csemér i vmorítel dûhovne, pobo'zne vrédnoszti. Kelkokrát sze brat ali ocsa szmehé, csi té nyuv máli hitro zná vôpognati kupico vína, csi zná fészti juvkati ino kákso nedosztojnoszt brbotati! Tô vsze víno csiní! Tak sze vkorní vu csloveki hûda náklanoszti,

zacsne sze necslovecse znásanye, zgúbí szamsebov ládanye. V-blato szklácsi szvoje cslovecse postenyé; tak sztarisov nepremisleni szmêh je zacsétek nyihove decé neszrecsi i pogûbeli. Kelko decé pride po etaksoj pôti na hûdo! Kelko drági mater sze szkuzi za szvoje neszrecsne, na hûdo pôt zablodjene decé volo, sterój je to prvo szemen mogôcse ona poszêjala. Kelko krepki rôk v-temnici, z-lanci cinka, neobdelana zemla v-prélogi bodôcsa glô'zdje rodí, vérsztvo brezi delavni rôk na níkoj ide, oszlableni sztarisje osztávleni sztrádajo i, zdâ sze zácsajo tó'ziti na nebôgajôcse, hûdo deco, steromi szo v-prvoj vrszti oni poszêjali szemen, gda szo nyim obprvim dopûsztili zamûditi v-cérkev idti i nad prve kupice vína vôpognányem sze „málomi“ szmeháli.

Szamô od szébe sze razmi, ka po tak zaprávlenoj nedeli brezi vôle, z-vtrétov dûhovnov i telovnov mocsjôv ide lûdsztvo na drúgi dén na szvoje delo. Tô zná vszáki, ki tákse má priliko vidíti. 'Zalosztina szkûsenyá szo tô i szvedocsíjo, ka mí nevêmo i nescsemo nedelo prav postúvati.

Poszvedocseno je, ka sze v-nedelo, ali szí bojdi v-nedelo nôcs nájvecs bo'zníje i grêha csiní. Escse i tô právíjo, ka sze v-pondélek na pondélek ütro nájvecs szamovmorsztva godí! Tüdi je zuáno, ka sze vu fabrikaj nájvecs neszrecse po pondelkaj godí, stero naszledüvájôcs i

sze trbê k-indasnyim návadam! ... No i ka szte kebzüvali ví goszpodje? — píta tüvárse

- Vsze je v-rédi.
- Dobro szo oznamenyeni medikátomje? .
- Popolno.
- I nega níkse tühe prekûpcse v-kístaj?
- Nega je.

Doktor je nezadovolno trôszo glavô, ár bi rad drúgi odgovor dôbo. Potom je ziszkávájôcs glédao okôli, csi tak ka nebi kaj táksega najsaó, prôti steromi bi kaj vedo praviti. Naednok namali szmêhom, szamo ka sze nyemi je szmêha imitálivanye nê poszrecsilo pregovorí: — Kak vídim v-rédi je vsze, ali nevídim vônê na tábli Szvétoga Patrika kêpa. I eti na sztenáj tüdi nega szvétcov kêpov. Pa je tô znamenito, i jáko, jáko glávno, jeli bár goszp. Lipphárd? Koga zobjé bolíjo sze nemre na szvéto Apolonio zglédnoti; koga v-sinyeki rê'ze, szmíca, nemre molécs

na szvétoga Blasiusa glédati, i koga ocsi bolíjo, zaman iscse szvéto Ottilio. Szvétí Rôkucs bi tüdi tú mogao bidti, naj bi sze pomirili v-pestisi betegüvájôcsi. Vzemte tô tüdi goszp. magiszter v-napíszek. Goszp. patikárius pa za máli csasz dobíjo nase zrendelüvanye.

Pomali szo vküp szpôbrali píszma. okole noszécsi doktor je patikáriusa po plécsaj z dlánov poteckao, potom szo sze pôbrali i odísli szo. Lipphárd je nêmo za nyimi glédao, premi-slávájôcs szí je z-glávov klumno. Ednôk sze szamo za cselo popádne. Eínyje, kak je bílô?! Tak da bi szamo trijé odísli. Napré je sô doktor i Khe-mikár, za nyima pa dvá. Ali bi pa odzajaj dônok trijé bílî? ...

(Dale.)

**Podpérajte
„DÜSEVNI LISZT!“**

pravicsno razlágajo: vu nedele nôcsi, vu dûsi i teli vmorjeni delavec sze nevê tak paziti, kak te drûge dní. Nemárno, kak-tak odpráva tá szvoj poszel. Tak da na tó znábidti bi stoj naisao praviti: „véndar bi bôgse bilô, csi nedele niti nebi bilô.“

Na stero lehko ednáko etak odgovorímo: »Nê je tomi nedela zrok, nego lûdjé.« Nedelo je Ocsa nebeszki za blagoszlov darúvao csloveki, ali lûdjé szo tã blagoszlov na preklãsztvo premênili, nedele szamí radi zaprávlajo; tó je falinga.

Má príditi i more príditi vrêmen, da ti doticsni prôti sztánejo; rêcs zdignejo prôti oszkrúnenyi nedelnoga dnéva. V-prvoj vrszti dûhovníci, vucsitelje, sztarisje i oblászti sze májo bojúvati, da tó hûdo návado vö sztrébijo z-verníkov szrdc i nyi dûse obarjejo na zítek vekivecsen. Z-vküpnov mocsjöv je doszta mogôcse doprineszti i z-vôdrzányem doszégnoti. Na boj tak! Obládnoszti pride, pride vrêmen, gda de lûdsztvo pá postúvalo nedelni dén.

Nedela je pocsinka i nê dela dén. Sészt dní delaj i odpravi vsze tvoje delo, ali nedelo meni poszvêti, — je pravo Bôg pri sztvorjênyi te szédmi dén. Pocsívanye tûdi k-csloveka pot-rêbcsini szlíhsi, ár sze li tak znôva pokrepí i dúznoszti szvoje nadaljáva. Nedelno delo niko-ga neprimore k-bogásztvi. Znáno je, ka je te nájbogátési národ, angliski národ i tam ze od inda mao z-nájvéksov szigurnosztjöv [z-tihocsov trosijo tá nedelni dén. Ostarije, kancelaje szo zaprête, nikse veszelice sze nedrízijo. Briganye za nedele poszvetsenye je pravicsno i li zdavoga misiênya szád. Ali szamo, ka je pocsinek escse nê vsze! Nedelnoga dnéva pocsinek je szamo prlíka, da sze mámo za dûsevno naso pot-rêbcsino brigati. Nase dnévno mislênye i delo sze szamô odszêbe odsztrani. Kí sze vu dûsevni dugoványaj zapúsztí, blájzensztvo, cil zivlênya szamo vu ti preminôcsi i nê vu ti presztajôcsi iscse, szamo za tãlo sze szkrbí, dûso zapúsztí — on je szamo pô csloveka, priglíhoi k-govedi, ár cslovek z-dûse i tãla sztojí, more tak na obádvá szkrb metí. Nyegovo szrdcé je tôpo, trdo, kak kamen. Dûsa nyemi je mrzla, liki cinkajôcsi med! Záto tá rêcs goszpodnova: »Gde szo vasi kincsi, tam bodo vasa szrdcá tûdi«, sze lehko etak vöpoprávi: »Kaksi szo vasi kincsi, táksa szo i vasa szrdcá.« V-nedelo scsé tebé Bôg pozdraviti i ti sze z-toga

tak hitro szpozábis! Opomína te: Na Bo'zi kêp szí sztvorjeni — neszmeš bidti ti zemelszki rob! Ne'zivé cslovek szamo z-krúhom, nego z-vszákov recsjöv, stera z-vûszt Bo'zi zhája! Nase verszke knige: „kátekizmus“ po prôsztom, ali nászladno povêjo nam, kak mámo goszpodnov dén poszvêtiti? Sto sze nyega rêcsi dr'zí, on naszebi vára nedelni blagoszlov. Dr'zmo za szvéto Bo'zo rêcs, poszluhsajmo jo i radi sze jo vcsimo!

Vu zemlé votlinaj, vu bajcaj vozécse konye na nedelo gori pri'zenêjo i drûge zenêjo doli záto, csi bi ji nebi premenyávali, bi oszlepneli. Rávno tak cslovek, steri sze szamo za ta zemelszka szkrbí, vu dûsi oszlepne i neprípraven gráta za nebeszki ország. Dobro szo prazmili nasi sztári ocsáci cêrkvi vrêdnoszt, gda szo z-szvétesnyim veszeljom etak szpêvali:

Veszéla szo nasa szrdcá, gda tó právijo:
Vu cêrkev idemo.

Gde goszpodnoga Bogá szvéto rêcs szlíhsamo,
Posztánemo veszélo v-tvojoj szvétoj cêrkvi
I tebé oh Bôg

Mí pravicsno ino vu dûhi molimo!

Záto szo nê szamí sli v-Bo'zo hí'zo, nego kak nájvecs szvoje dr'zine szo szebom vzéli. Nedelni dén je nê bio pred poldnêvom tak nevolécsi, kak zcá, obed sze je tûdi prípravo i dobrega zmáha bio.

Dnesz dén tak miszljíjo lûdjé, ka szo jáko môdri, pa bi sze od ti indasnyi bogme escse lêhko vnogo návcslí, csi bár nedicsimo vsze, ka je inda bilô.

Nedela naj bode Bo'za i tvoje dûse; nedelni zvecsarek pa naj bode tvoje familie. Vszakdanésnye delo raztepé familie kotrige. Eden sze v-ednom, te drûgi v-drûgom obrácsa i csi rávno eden pôleg drûgoga dela, dûse nyim delo doli zavêze. To ménso deco pa ti odraseni i sztarisje cêli dén komaj nisterne minute vídíjo, náimre ocsa, kí je z-vecsféle poszli obte'zeni. Ka familie kotrige naj vídíjo i szpoznajo edna te drûge dûso, zarazmi nyega mislênye, obcsútijo edna k-drûgoj lûbézni toplôcso, je nedelni zvecsarek nájprípravnése vrêmen za tó. Neodtrgnímo záto té pílike od szvoje familie. Nezakockajmo zaman tá té dûsevne veszélnoztí. Familie ocsevje i matere verosztújte, da hí'ze vszáka kotriga v'ziva nedelnoga zvecsarka etakso pobo'zno radoszt, da vküpnó poszvêtite pri dômi vu hí'z-

noj bo'zój szlůzbi nedelni zvecsarek. Tō vrēmen je nájprípravněse na tō, da sze familie kotrige na vsze dobro vcsijo i pobūdjavajo.

Bogásztvo je vu ednoj rōki csloveka blagoszlov, vu drůgoj rōki zná bidti preklėsztvo. Nedela je drági kincs bogásztva. Blagoszlov na familie i na národ, ali li tak, csi jo zná postůvati i szebi na haszek i nē na preklėsztvo obracsati.

Edne probe dober konec.

»Vu Jeru'zálemi je jezera, stera sze veli Bethesda . . . Angel je pōleg vrēmena doli sō vu jezero i zmōto je nyé vodō. Ki je prvle notri sō po zmotēnyi te vodē, ozdravo je, kaksistē beteg szi je meo.« (Ján. evang. 5. 2—4) Pōleg eti rēci je v-Jezusa vrēmeni vu Jeru'zálemi bila níka mlaka, zváli szo jo: Bethesda. Csi sze je nyé voda genola, sto je nájprvle v-nyō prisao, kaksikeli beteg je meo, je ozdravo. Ali csi je nyé voda mirovno sztála, teda je nē mēla vrásztvicsne mōcsi.

Skoda, ka té blájzene jezero (mlake) dneszdén 'ze nega, minōla je z-líca zemlé. Ali gori sztojí i dneszdén ona návucsnoszt, stera je 'znyé bívosztí zhájala, tō je tō: 'zitek, naprēidēnye zdrava sztáva li vu táksem szpráviscsi, vu onoj gmajni jeszte, gde níkák jeszte, kí gene dūse, zbūdi je; prōttomi gde je pa vsze drevéno, vsze szpí, tam nega naprēidenya, ócvetka, tam je vsze betēzno, drevéno, vsze vēhne.

Vu szobotske evang. gmajne je poszebno evang. 'zenszko drůstvo ona gíbna mōcs, stera zdrav odraszek darůje gmajne 'zítki. Cseresz 28 lét neprehēnyano drží verszke zvecsarke. Takse je i etopōt vu posztíni nedelaj dr'záló, pri steri szo solszka deca, díjacskoga dōma osznovleníci, escse zvōn sōle bodōcsi odraseni mladēnci i devolke deklamálivale, szrdce genlivo popēvale. Vszáko nedelo je z-verszkoga krōga edno gori cstenyé dr'záno, stera szo: Fliszár János vp. vucs. Kardosica, Heklicsojca, Ru'zójca goszpé i Kováts Annuska goszpodicsina dr'zale. Goszpon sinyōr szo pa vu szvoji naprēdávanyi szpoznávati evang. szvéte vere razsūrjavanye v-Rusziyi, vu Cseszkom i v-poldnésnyoj Ameriki. Na péto nedelo szo osznovne sōle vucseníci edno sálno igro dálí naprē z-velkov prílcsnosztjov. Hvále vrēdno sze mámo szpomenōti z-vucsitelojce Ru'zójce drůztva tájnikojce pri okōli naprēdávany szkázane nepo-

menkane vrēlosztí, rávnotak szpēvnoga chōrusa volitela Ru'za Ferenca. Sōla sze je vszáki zvecsarek napunila z-poszlůhsávci, z-steri sze je zavolo majnkanya presztora eden tál — kí szo sze nē pricájti pascsiti, vōnē zadrugno. Z-vedrni obrázov, z-nepoménkanoga racsúna poszlůhsávcev sze je poszvedocsilo, ka dūhovno hráno nasí verníci 'zljajo, z-radosztjōv prihájajo k-nyé vretíni, odkud vu dūsi i szrdci pomirjeni, z-poboznosztjōv napuneni, vu veri potrdjenyi, odhájajo k-szvojemi dōmi.

Letosz je pobalo imenůvano drůztvo tak-zváni the-e zvecsarek dr'zati. Na cvetno nedelo aprila 1-ga popoldnévi je dr'záni.

Tak da bi níksa szkrovna bojaznoszt ob-szēla 'zenszkoga drůztva cdbornic szrdcá, stere szo bár vsza od nyi mogōcsa doprineszle, navdūsávale kotrige, propagando rēdile, agitērale, dōnok szo pa med szrdcá sztiszkávanyem szpitávale szamé szebé, jeli prav vdári vō tá proba ali nē? Jeli je k-tomi nē premála Murszka Szobota i nyé okōlica? Jeli sze záide velikoga trůda i áldovnosztí 'zelen dūhovni i materiálai szád? (Csi bi od méne zvedávale, jasz bi je 'ze naprē ogvūsao od 'zelnoga nászhaja (uspēha), árj gde telko 'zenszki rōk z-tak razmetim namenývanyem, z-taksov navdūsenovsztjov prímle za delo, agitēra, propagando csini, tam vsze more prav vōpríditi. Tō edno moremo vadlůvati ka ka nese gmajnarice zacsnejo, pōleg tisztaga tak kmétske, kak goszpodszke gedrno, z-vkűprazmēnyem vōdr'zijo i k'-zelnomi odraszki pripelajo. Tō nyihovo vrēloszt kážejo: orgole, zvon, cérkvi placa gráhka i escse vecs násztav (Csűvar).

Z-Bogá pomocsjōv je tak dūhoven kak materiálai szád vu necsákanoj meri doszégnyeni. V-prvoj vrsztí naj bode díka nasemi nebeszkomi Ocsi, kí nam je tak lēpo, prípravno vrēmen darůvao, tak da je z-okōlicsni veszníc doszta kotrig prislo na 'zenszkoga drůstva prvi thee zvecsarek.

Pecsasztile szo nász izrealszkoga 'zenszkoga i jugoszlóvanszkoga »Kolo szesztér« drůztva zasztōpníkojce, szrēszki poglavár g. Lipovsek Gáspár i szobotske intelligencie, csesztáíkov, vodítelov, trsztcov, mestrov i pōrgarov velki tál. Za stero szmo szrdcá zahválni vszém. Eta kse dotíkanye je vu velikoj meri prípravno na tō, da 'zelno konsolidátio, vkűpglasznosztí obscūtēnye naprē pomága i nazáj posztávi med rázlocsne národnosztí i vere sztancsarni, stero szo nepremisleni, zagri'zeni sovínisti pri obszedjenyi zrűsili.

Dühovno v'zývanye szo naprédávanya ponú-dila : Pinterics, Mikola, Skítak, Vucsák szo z-deklamálivanyem obcsno díko, ploszkanye dóbili. Jáko lépo je bilô Pojbics Margit goszpodicsine solo-szpévanye, stera je nê szamo tô pokazala, ka lépo denécsi glász má, nego je vu glászbí tûdi oszposzoblana szpêvkinya. Kováts Anuska je eden 'zmetnêsi klaszicsni dêl igrala na zongoraj, ednyé 'ze dobro z-poznaním virtoôzításom. Hartman Irén i Ru'za Esztike szta na stíri rôk igro igrale i jáko lepô dalé naprê. Nemec Lajosa violin igranye je poszlûhsáycov nehényeno ploszkanye pobûdilo tak, da je ponôviti mogao igranye. Kardos Katica je z-Kováts Annuske zongerszprevájanyem naprédála „Drûga 'zena“ melodrámo, z-sterov je navdûseno ploszkanye dobíla od poszlûhsáycov. Dalárda, stera z-gmajne mladézni sztojí, je lepô, szrdce gibno szpêvala pod Ruzsa Ferenca vod-sztvom.

Dühovno v'zývanye je tak celô zadovolilo poszlûhsáyce, vszi szo vidíli i szpoznali szobotske evang. gmajne mladine dühovno szpedobnoszt i zevcsenoszt. Ali z-ednim telovno v'zývanye je tûdi vsze vözadovolilo. Pobo'zne dobrocsinitelkinye szo dalé k-senki thej, cukor, szpecsenyé, vérsline, torte, sunko, víno i t. v. tak da po naprédávanyi je vszáki po fál cêni dôbo szebé vu têli pokrepiti. Med prijaznívim zgovárjanyem szo sze hitro szpráz-nile po hitro dvorécsi, lêpi goszpodicsinaj noszé-cse salice, tanyeri i vinszke kupice. Nê je csûdo, lêpi prijaznívi dvorkiny ponújanye je rad bôgao escse i on, ki je nê meo segô edno ali drûgo jeszti — na eden csasz je escse antialkoholista prelomo oblûbo (doszta vcsinimo na mladézni lûsno ponújanye). Vu kûnyi szo goszpé odbornice i pomocsníce uprav svicale, tak szo je napadale dvorkinye, szífilé, ka szo je komaj zadolele vö obszîúzavati — ali vrlo szo szpunile ta szvoja, za bisztre szakacsice szo sze poszvedocsile. De-bele, 'zmetnoga têla goszpé szo sze tak bisztro vritíle, kak spula na kolvratí.

Da szo k-senki dána jedá i pítvina vsze zmenkala, za nyé dána cêna je kak csízti dobí-csek osztála. Tak sze je té prvi thee zvecserek z-4052 dinaron csízitim haszkom dokoncsao.

Edno zménkanye je pa dônok bilô. Ti na-zôcsibodôcsi szo sze nikak nê mogli notri szpra-viti vu Dr. Sômenove híze, v-prvése gasze presz-tore, stere szo té goszpôd na tô príliko z-dobre vôle prêkpûsztíli. Naprédávanye szmo priszîljeni bilí dvakrát produktérati. Obprvim dalésnyim, ob-

drûgim pa tim dományim gosztam. Tô je vszega-vêcs malo neprípravno bilô, ali da v-Szoboti tak presztranne hrambe nega, v-stero bi sze na ed-nôk tak velika vno'zina notri mogla szpraviti, sze vûpamo, ka nam oni, ki szo nê mogli notri prídi-ti odpûsztíjo. Zagvûsno previdíjo, ka bi mí vszá-koga szrdcá radi vidíli, tak drûstva kotrige, kak vísziko postûvane goszté, zbantûvati, zav'r'ti szmo nikoga nê steli, ali vékse, presztrannêse hrambe szmo nê meli.

Lêpa, globoka hvála vszém, ki szo tak dobri bilí nász pocsaszíti i podpérati. Hvála 'zenszkomi drûztvi, poszebnô pa nyega agilisnoj trûda i strokov nemilûvajôcsaj predsêdníkojci goszpé Dr. Sômenici, stera sze je tak vrêlo szkr-bêla, da sze té thee zvecserek z-kak nájevksov zadovolnosztíjov voszpela. Moremo vadlûvati ka nam je 'zenszko drûztvo z-toga thea zvecsarka dr'zányem príliko ponúdílo eden lêpi nepozábieni dén v'zývati. Za doblene pêneze, kak csûjemo eden luszter namêni szpraviti, z-sterim szvoji do-brocsinény redovék z-ednim pá povéksati setûje Bôgi na díko. Té lêpi zacsétek je naj búdí, da i drûgôcs tûdi genejo Bethé'zde jezere vodô, naj sze od nyé zvrácsíje vaôge beté'zne dûse z-ne-vervataosztí i márnosztí betegá.

Materé zádnya rêcs.

Edna mati je na szmrtnoj poszteli le'zála. Nyéni máli szin, ki je níká nê z-toga szômno, je sô vecsér, líki je tô nyegova vszákdenésnya naváda bila, vu szpáino hí'zo szvoje materé, naj, ona 'znyim moli i nyemi lehkonôcsni kûs dá. „Tiho!“ právila je nyemi na tihoma tetica, stera je pôleg té vmérájôcse matero szedêla, „tvoja ma-ma je prevecs beté'zna; dnesz te nemre poszlûh-noti moliti,“ i vö ga je stela pelati z-hí'ze. Ali szincsek sze je zdá jôkati prijaó. „Jasz pa nemo-rem v posztelo idti, csi szem z-momov nê molo.“

Mati je 'ze vecs vör nêpriszebna le'zála; dônok sze je goriobûdíla na genlivo prosnyo szvojega deteta i je je k-szebi prízvála. „Drágo dête, právila je z-szlabim glászom, „pravi za menom naszledûvajôcse recsí i nepozábíji nigdár: csi me osztávi ocsa i mati, Goszpôd me goriprim-le.“ (Zolt. 27, 10). Med szkuzami je ponávlaó szinek ete recsí; potom je kûsno blêda vûszta szvoje materé i sô je na pocsinek.

Kak sze je v-gojdnô gorizbûdo, je 'ze sziro-tics bio. Ali zádnye recsí szvoje materé je nigdár nê pozábo. Té szo ga szprevájale i csúvale na nyegovoj 'zítka pôti.

Cérkevne historije opomenitel na április mêszec:

1. Terplán Sándor* 1816. — 2. Gyurátz Ferenc † 1925. — 4. Luther vu Wartburg prinesen 1521. Livingstone Dávid † 1873. — 5. Môder Frigyes † 1525. — 9. Zinzendorf Lajos grof † 1760. — 12. Wasa Gusztav* 1496. — 15. Vu prot. cerkveo organizacije dugoványi vödánoga csaszarszkoga patensa nazájvzétje 1860. — 20. Czipott Rudolf † 1901. — 23. Savonarole 'ze'zgánye 1498. Zacsétek treszetilétne bojne 1618. — 25. Orszacsko kunénye sze vö povê prôti Lutheri vu Wormsi 1521. — 26. Zinzendorf Lajos grof* 1700. — 27. Dante* 1265. Kalvin János † 1564. — 30. Prágai Jeromos † 1416.

Rázlocsní máli glászi.

Radosztí glász. „Csi osztánete vu meni i recsi moje vu vami osztánejo, kakoli bodte steli, proszte, i bode vam.“ (Jan. 15, 7.)

Odlikoványe evangelicsanszki dühovnikov. Na podpéranye nasega püspek-administratora Dr. Popp Filipa i na porácsanye vere minisztra Simonoviča szo nyih Velicsanszkih Král Kettenbach Jakob senior-dühovniki (Zemun) Sv. Sava-réda IV. zlöcs i Luthar Adam dühovniki (Pucinci) Sv. Sava-réda V. zlöcs milosztivno darúvali za vrédno delavnoszt na cérkevnom presztori. Rédi szo v-röke püspek-administratori Dr. Poppi poszláni, kí je vu öszvetnoj formi doticsnima prékdájo. Dr. Popp szo escse nisterne evang. dühovnike na etakse králevszko odlikoványe porácsali, darúvanye rédov i tém má naszkori príditi.

Prékmurszka ev. sinyoríja szvoje letosnye szpráviscse juniusa 29. bode mēla v Pucinci. Pred tém dnévom rázlocsne nazavüpnosztí bode dr'zale szej v M. Szoboti.

Nase sinyoríje dühovnicke, inspektorje, kántorje i ovi csesztnicke szo maj 1. v M. Szoboti meli szvojo szprotolésnyo szpöved, pri sterój prilíki szo Skalics Sándor D. Lendavszki administrátor dr'zali do szrdc szégajöcsi lépí govor i potom vöobszlü'závali szv. vecsérjo. Med jemánym szv. vecsérje je Szobotske fare mêsani khorus pod vodsztvom Ruzsa kántora z-orgol szprevájanyem Kováts Anuske genlívo lepö szpévao. Za tem je konferenca dr'zána, na sterój szo sinyor predvšem z-pripoznajócsimi recsámi pozdra-

vili nasega líszta delavnoga glávnoга reditela pri toj prilíki, ka szo králevszko odlikoványe dôbili. Tô odlikoványe — szo pravili — je odlikoványe nasemi vadlúványi i nasem jeziki! — Na zádav za drukanye biblije 10,000 Din posle sinyoríja Biblinszkomi Drúztvi i tak sze vüpa, ka sze znövecs drukanye nase gorécs potrébne biblije 'ze ednök dönok zacsne. — Verendávucsne knige, dokacs krajinszka vucsenyá nazavüpnoszt vu tom sztráni nedokoncsa szvojeja dela, sze nemorejo drukati. — Pogúcsana szo escse rázlocsna cérkevna adminisztracionálszka dugoványi i poszlühnyeno je presztrano naznanilo kurátora Diacskoga Döma.

Dühovnikov szamoosznovlenyé. Na zádnoj dühovniskoj konferenci je szkonsano, ka poetomtoga vu dühovnisko pozványe szlihsécsa pítanya, probléme sze májo pogúcsati, steroga blagoszlovleni náshaj sztanovito sze vido bode pri gmán 'zítí.

Turobni glászi. Aprila 13. je vöpremnó nágló v-Radgonszkom spítáli vu mőzg zvü'zganya betégi z-Sztrükovec Vrešics Franc 26 lét sztar mladénec. Po necsákanom szmrtnom pripetjé je teski vdárec doszégno obcsine mladino, stera je vu nyem zgübila edno tákso vrélo kotrigo, kí je vu vszem dobrom namenýványi gotov bio dosztájajöcsi tál vövzétí. Veliko obcsütunoszt je szkázúvao pri vszáksega dela technicskom vöszpelanyi. Od nature je zevsze sztráni blagoszlovlen talentom bio. Pri dalárdi kak prilícen presztavitel, bio je te mlájse igre bande primás, cèle vészi rojév szkrbnik, tanácsnik i pötikazács, kak vu tom pozványi sztrokovnyáka, ga je nē szamo vész, nego cěla krajína postúvala. Igra i rojársztvo szo bilá nyegove nájprijétnése ôpravitye, steri plemenitoszt je cèle nyegovo bívoszt obhodila. Rojév pascslívoszt ga je nanepomenkano delavnoszt podézigala, igranye ga je vu dühi ober vszê vrsztánikov vu jákosztí podignola. Na vüzemszki pondélek je escse igrao v-Brezovci i on isztí tjeden v-pétek 'ze navéke doli zápro ccsi szvoje. Nedovédna náglá szmrí je vsze znánce i poznance vu szrdci globoko pobíla. Szprévod je aprila 16. bio. Velika vno'zina ga je szprevájala. V-Radgonyo pelajöcsa pöt sze je, ár szo mrtvoga domö pelali, v-placs oblecsenov vno'zinov napunila, stera csi blízze prôti dömi, sze je nesztanoma poveksávala. Vu jáko lépo skrinjo polo'zenoga na glá'zene ôkna majöcsem kocsúji szo ga pripelali domö med ogengaszilcov i sztrükoszki dvé band szprevája-

nyem, sterivi szta placzne nôte igrále. Dúso obhodno je bilô glédati té impozánsni szprévod, z-céle krajíne vküppridôcsi sztancsarov tájlemánya ôszvetno szkázanye, stero je 'zalûvanye i isztinszko tájlemánya prineszlo vküper. V-Radgonyi szo g. Gocshenhoffer, domá v-Sztrûkovci pa Siftár Károly dûhovnik odpravili cêrkevno szlû'zbo, pri steri je sztrûkoszka banda asistêrâla, 'Zalûjejo ga sztarisje, dvâ brata, dvê szesztri, velika rodblna, vrsztânci i cêle krajíne znanci. Naj pocsi va Goszpodni!

Dvê kô'zi z edne lîszice. Mera nasi krivc, stere sze nam godíjo, sze du'ze bole napunjáva; od vszê sztrâni nâsz zavêrajo, zametâvlejo i scsukajo, potom 'zelejo od nâsz „sporazum“, steri bi bio taksi, kak gda szta sze dvâ 'zidova klâtila po vársi brezi pêne. Ideta prêk po môszti edne vodine i tam vídita napiszâno varasko naznânilo: „Sto vtâplajôcsiga csloveka rêsi, dobí 500 Din . . .“ Hitro szî zgucsîta i peliszke eden v vodo, da bi ga ov rêso. Ali 'te vu vodi bodôcsi zaman csâka na resitelja, kí szî tam fûcska na môszti. 'Ze szkoro ga válovi odneszêjo i komajkomaj sze priklâti do brêga i sze tak rêsi gvûsne szmrti. Zdá pa pride kreganje: »Zakâ szî me nê scseo rêsiti . . .?« A ov drûgi nyemi pa odgovorí: »Ti dûndek, ali szî nê vido, ka tam odaszpodí je napiszâno, csi stoj mrtvo têlo vöpotêgne z vöde, dobí dublisko plâcsano i tak szam jasz tûdi miszlo na vêkso sumo!« Tûdi z nami sze vcsâszî kaj nenavâdnoga godí. Nedâvno szo ednoga nasega verníka strofali, ka je na katolicsanszki szvétek drva vozo. Zdaj pa pôleg dâcse mámo nevoló. Mí evang. szvoje fârne sôle itak szamí dr'zîmo gori, zdâ szo pa escse sztroske nisterni katholicsanszki sol tûdi na nase verníke navrgli, ár szo je 'zupani-katholicsani v obcsinszki proracsun vzéli. Tak sze je tó zgôdilo v Gradiš-či, Rankovci, Vančaveszi, Šalomenci itd. Gda szo sze nisterni verníki prîtô'zili proti toj krivici, nyim je oblasztni odbor tó prîtô'zbo praj na csûdno formo zavrno. Zakâ je tó csinio, naj nam dá jáven odgovor, ali pojâsznilo pôleg 26. i 27. §§ tîszkovnoga zákona, csi je zmeslinga. Csûdno je, ka sze tak szlabo tolmâcsi prakticsno i dobro zrendelûvanye g. srezkoga poglavára od 26. VIII. 1926. broj 1697., gde je jászno povedeno, ka fârne sôle szvoje dâcso szamo na szvoje verníke lêko têrjâjo pri obcsinaj. Ali je pa tó mogôcse ze nôva dâvcna reforma?!

Dâri na Dlâcskî Dom v pucinszkoj fari po zlátoj knigi: Fartely Károly i Pécssek Jó'zef

Krnci 10—10, Skrílec Ferenc i Szecscko Stefan Predanovci 20—20, Szlîvnyek Ferenc i Fartely Lajos Dolina 20—20, Pécssek János Krnci 20, Végi István Puconci 20, Barbarits Lajos Maribor 50, Veren Stefan Gorica 10, Siplits Elemér Vanecsa 10, Weren Jó'zef trg. Celje 50, Bûkvits János Moscsanci 10, Poredos Franc i Szecscko Lajos Brezovci 10—10, Obal Jo'zef Vanecsa 5, Obal János Moscsanci 20, Péntek Mihály Polana 25, Lukács Sándor Puconci 20, Goricsan Franc Polana 20, Rátkai Ödön Andrêci 30, Banko Ivan Kosarovci 15, Horváth Stefan Martjanci 20, Szecscko Rudolf Szebeborci 50, Szecscko Gizela Martjanci 20, Vljaj Géza Predanovci 20, Jonás Stefan i Sári Predanovci 30, Berke Béla Purkla 10, Janzsa Ivan Brezovci 10, Luthár Stefan (spolar) Szebeborci 20, Csahuk Stefan Fokovci 20, Dervarits Stefan Lemerje 10, Skrílec Zoltánova Brezovci 10, Horváth Franc Dolina 20, Lopics Lajos Vanecsa 30, Franko Ferenc Puconci 30, Csarni Franc Szebeborci 20, Rituper Sándor Dolina 20, Stern Arnold Puconci 40, Kûhar Lajos (krí'zni) Puconci 30, Horvath Kolman Gorica 20, Troksar Lajos Gorica 10, Boldi'zar János Salamenci 10, Skrílak Kolman Szebeborci 10, Macsek Stefanova Salamenci 10, Kocén Ivan gost. Predanovci 10, Fliszar Kalman Vanecsa 10, Temlin Ferenc Brezovci 20, Podleszek Jó'zef Pecsarovci 15, Ocsek Stefan Moravci 10, Szever Ivanova Polana 15, Podleszek Ferenc Lemerje 50, Podleszek János Predanovci 50, Hassaj Franciska Moscsanci 6, Skrílec Mihály Krnci 5, Skrílec Kalman Puconci 20, Szapács Stefan Predanovci 10, Vukán János Pecsarovci 10, Kûhár Kolman (Lukats) Puconci 10, Grabar János Polana 6, Santavec Kata Pecsarovci 10, Domjan Lajos Gorica 30, Kûhar Lajos gost. Puconci 2 dolara, Banfi Matyas Vanecsa 20, Ernisa Jo'zef Tesanovci 20, Vukan Lajos Tesanovci 20, Rituper Stefan Tesanovci 10, Rituper Stefan Markisavci 10, Siftar Lajos Gorica 20, Kûhar Sándor Pu'zavci 10, 'Zibrik Stefan Strukovci 15, Szapács Jo'zef Brezovci 15, Fliszár Lajos Skakovci 15, Persa Miklos Polana 10, Kercsmar Gergely Kosarovci 15, Kûhár Stefan zvonar Puconci 10, Kûhar Stefan 'zupan Puconci 20, Poredos Ferenc Brezovci 10, Kûhar Judith Brezovci 10, Kovats Jo'zef Pecsarovci 10, Berke Stefan Vanecsa 20, Kranyec Stefan Andrêci 20 d. — Vszém etim dobrovolnim daritelom naj vsze plâcsa miloscse Bôg, ár szo Nyemi vugodni etaksi âldovi!

Na ev. D. dôma **podpornico** szo darüvalli: Z-Sztrükovec Vrešics J. 20, z-Csrenszovec Bauer S. 2 kg. maszti, z-Szobote Novák St. 20, z-Križevac Darvas Aladár düh. 10, Dsuban Józež vucs. 5, dr. Rituper Sándor 10, Csahuk Pani 3, Csahuk Sándor 1, Hári Stevan $\frac{1}{2}$, Kercsmár János 1, Kutos Lajos 1, Malacsics Peter $\frac{1}{2}$; z-Petrovec Mikola Ferenc 10, Lucu Sándor 5, Lucu Ferenc; z-Falkovec Horvát Ferenc 5; z-Pecsőrovec Kodila Ferenc 1, Stevan 3, Andrêcs Ivan 1-50, Sándor 3, Porédos Mátyás 10, Gojdina Józežova 1, Szabados János 4, Kodila Eva 5, Szever Sándor 4, Podlêszek Jozež 10, Banfi Miklós 10; z-Hedosa Heiner Géza dühovnik 20, Rösler Jozež 4, Szukics Ferenc 4, Könye Gyula 2, Dancs Lajos 5, Kercsmár Lajos 3, Ferenc 5, Forján Jozež 3; z-Bodonec Porédos János 5, Kaufmann Franc 5, Skrabán Elek 15, Siftár Károly dühov. 10, Szinic Emma 10, Hahn Hinko 8, Hahn Herman 8, Vukán Kálmán 15; z-Sálovec Leposa Mihály 4, Bakos György 4; z-Vanecsa Fliszár Kálmán 6, Vrešics Viktor 2, Siplics Sándor 1, Sável Elek 2, Zsibrik Stevan 1-50, Sável János 5; z-Szebebovec Rituper Éva 20, Kercsmár Éva 7, Stefan Drvarics 5; z-Domajnsavec Hári Lipót dühovnik 10; z-Küpsinec Iván Andrêcs 5, Gombóc Trêza 4, Siplics Sándor 3, Nemec Feri 3, Franc Frankó 2, Kovacs Jozež 10, Norcsics Iván 10, Gorcsán Miklós 3, Cigüt Ferenc 4, Gorcsán Iván 5, Titán Iván 10, Drvarics Franc 5, Szinic Stevan 5; z-Szlávicsa Pojbics Gyula vucsit, 17, Kovács Károly dühovnik 20, Csürmán Mihály 5, Rogán Jozež 3, Csürmán Trêza 5, Obál Jenő z-Pertocsa 50, Fártek Ferenc z-Szrdice 20, Szijártó Jozež z-G. Szlávics 5, Huber Franc 5, Zohár Aloiz 5, Kozic Stevan 10, Csontola Anton Pertocsa 5, Mekisa Stefan Nuskova 10, Cserni Viktor vucs. Szv. Juri 10 din.

Aldovi na Diacski Dom v Szoboti: Bauer Samu gost. Csrenszovci 50, Heklics Stevan trg. M. Sobota 500, Barbarics Sándor Gederovci 10, Augusztin Jozež Csnci 10, Edna pob. krsztsenica Kupsinci 50, Bedök Franc Szodisinci 10, Küplen Stefan Prosečkavész 10, Novak Ferenc z-Amerike (roj. vu Vescsici) 100, Bauer Samu Csrenszovci 50, Marosa Lajos Csernelavci 20, Penhofer Jozežova D. Lendava 10, Vezér Géza Martijanci 200, Savel Jozež Bogojfina 20, Horvath Stevan Rankovci 10, Fliszár Vince Lugano (Schweitz) 80 din. Bôg pláti!

Konfirmácija. Na Krisztusovoga vnêbozasztopenjá dén je bila v Pucinszkoj cêrkvi ôszvetna konfirmácija. Konfirmálivani je bilo, po-

kreptkivani vu veri i gorivzêti vu rêd gmânszki kotrig 28 pojbov i 41 deklin, med têmi 17 na pô szirôtinszki. Té máli sereg je na tom dnêvi oblûbo djao na to, ka vu cêlom szvojem 'zitri Krisztusa verni naszledníci i szvoje cêrkvi verevrêle kotrige, lûbajôcsa deca bodejo. Naj pa té lêpi dén deci i roditelom kêmi bole nepozâbleni osztâne na nyihov cêli 'ziték, záto je fara vsze decske i deklice obdarûvala z-lêpim szpômenka lîsztom. Ka ti konfirmálivani tûdi z-djányem scsêjo 'zivetí za naso szv. m. cêrkev, kre toga szvedocsi nyihov vkûpdáni áldov, 524 Din, z-steroga deklic áldov 802 Din sze darûje k-neszprhlivomi venci v szpomin na Luthárovo, Fliszár Sarolto za Diacskoga Dôma stipedj, decskov áldov 222 Din pa na Podpornico. Bôg blagoszlovi té mládi nêvi sereg nase cêrkvi!

Promocija. T. l. márcia 28. szo promovirani (poszvecseni) summa cum laude (z-nájvisisov pohválov) na Budapestinszkom vszevucsiliscí Siftar Zoltán z Pu'zavec za doktora znânoszti jávnoga kmetjîszta. Taki szo vu ministrstvo pozváni, gde szo jugoszlovanszki vérsztvinészki dugovány referens, za toga volo sze pascslivo vszjo szrbszke vérsztvinészke zákone i cirilico. Z-szrdcá sze veszelimo nad etaksim lêpim nászhajom naszega rojâka.

Szamovolni dâri na goridrzánye i razsírjánye Dûsevnoga Liszta: Vucskics János Rakicsan 20 D, Fliszár Vince Lugano (Schweitz) 80 D, Vera Ivanova Brezovci 30 D, Marits Stevan Pucinci 5 D, Luthár Ádám prov. za sek. 79 D, Radi bi nadaljávali! Szrdesna hvála!

Hellmuth May dühovnik je prem. mészeca 12-ga pripelao v-Hrasztovác gmajno szvojo mládo tivárisico, braunschweigszkoga (Nemski-ország) dühovnika csér, da z-vjedínanov mocsjôv nadaljávata i oprávlata szvoje blagoszlovno pozvány, Krisztusovoga králevszta prîsesztjá pôti ravnyane. Ocsa nebeszki nyima dáj k-tomi môcs, vödrzánye i blagoszlov!

Djátke zvônêsnje missije. 21,188 missionszki delavcov dela po rázlocsni tála szvêta, steri cio je, naj te nekulturne, dívje národe k-Krisztusi pripelajo. Europszki protestantje navêkse z-szamovolnoga darûvanya létuo 250—300 milio Din. aldûjejo na missijonszke cile.

A murska-sobota evang. nôegylet által rendezett teadêlutáni adományokhoz még hozzájárultak: Lajnscek Józsefné M. Sobota 50 Din, Kocsár Józsefné Kupsinci 50 Din, Fliszár Istvánné

Gradiscsa 20 Din, Dr. Muster Józsefné Krmelj 100 Din. Hálas köszönet!

Pri kátekizációjaj, stere sze po nedelni zvecserkaj v pucinszkój cérkvi držíjo, szo deklamálivali vu nověsem: Luthár Tibor, Loncsár Karolina, Goricsan Gizela, Szlavic Kalman, Varga Ilona, Malacsics Irma, Mőrec Géza, Soós Kalman, Leposa Maria, Malacsics Irén, Boldizár Terézia, Skrilec Irma, Luthár Maria, Barbarits Stevan, Savel Režő, Siplics Jolan, Savel Jolan.

Literarna náprava. Za znaměnye szvoje globoke zahválnoszti i postúvanya do pok. Luthárove Fliszár Sarolte szo poszlali eden vrěli veredományi 200 Din. i edna pobožna krsztse-nica 100 Din. glávnomi rediteli etoga lizsta z-tém, da té pėneze obrnějo pőleg szvojege previděnya na podpora szrmaskim dobrim dijakom. Glávni reditel té pėneze za nájem scsějo dati za literár-ne náprave i za toga volo etivi dvě nálogi dajo za vődelanye: 1) *reformacije razsirjanye v Sloveniji*; 2.) *Ka má hváliti Slovenija reformáciji?* Literárne náprave naj nebedoje dúge, nego polúsztvinszko szpíszane, ár te nájbőgse objávimo vu Dűsevnom Liszti, doticsno v Evan-gelicsanszkom kalendariji. Pri obőma nálogoma I. nájem bode 100—100 Din., II. nájem 50—50 Din. Té náloge lahko zgotovijo nē szamo Diacs-koga Dőma osznoventski, nego sterikoli evang. dijak. Píszano naj bode na vszákem sztráni pa-pěra szamo do polovice sűrine. Pod nápravo najniscse nepodpíse szvojege iměna, nego naj szpíse edno motto na cselo szvoje náprave i to iszto motto tūdi na edno kuvertó, vu stero má položit i eden papėrec z-szvoim iměnom. Náprave sze do jul. 20-ga v-Pucince morejo poszlati.

Kapi pűspek med nasimi. Kapi Béla nas bívsi pűspek szo nē dávno v Ameriki ho-díji i pri toj prlíki szo sze tūdi v Bethlehemi obrnoli, gde szo vu cérkvi nasi verníkov őszvet-

no božoszlűzbo držali. Pri božoj szlűzbi je 20 dűhovńkov, doticsno sinyőrov i krajinszki pre-sidentov tao vzelo v ornátusi. Pűspek szo vu szvojem lėpom goveri szvojo veliko zadovol-noszt jávili nad tēm, ka nasi verníki tam vőnē tak lėpo vkűpdržanye májo, verni szo osztanoli k-nasoj szv. m. cérkvi i tak lėpo i veliko cér-kev szo szí pozdignoli. Z-velikim pripoznanyem szo sze szpőmenoli z Dr Stiegler S. Ernő dű-hovnika verne i vrěle delavnoszti, ki szo fare právi nasztavitel. Po božoj szlűzbi je lűbézni gosztsenye bilo, na sterom szo držávni prědnyi csesztńiki, dűhovńcke, nadale Polgár Sándor kántor, Kolosa Miklós pucinszki roják i escse drűgi, pozdrávli z-prebránimi recsmi toga viszi-koga gőszta.

Nővi dűhovnik v Bethlehemi. Pőtscha-cker Stefan dűhovnik, ki szo preminőcso jeszén z Dr Stiegler dűhovnikom v Ameriko odísi, szo zdá dolizahválili z-szvoje sopronszke dűhovniske csészti, ár v Bethlehemi osztánejo vogrszke cérkvi dűhovnik.

Theologicsni i pedágógicsni szlobodni cajt. Zádnye krajinszko szpráviscse je szkoncsa-lo na porácsanye Dr. Popp Filipa pűspek-admi-nistratora t. i. theologicsnoga i pedágógicsnoga szlobodnoga cajta držanye. Prvi etaksi tјeden v Novom Vrbasi bode od jul. 30. do aug. 7-ga, gda naprědávanya bode držali D. Dr. Beth Ka-roly systematicsne theologiје i D. Dr. Entz Gusztav prakticsne theologiје profesorje na becsin-szkom vszevucsiliscsi, Müller Franc, becsinszki ev. sől direktor i Dr Saria Balduin ljubljanszki vszevucsiliscsni profesor. Do etigamao sze je na té kurzus 35 dűhovnikov i 30 vucsitelov zglászilo. Zglásziti sze je lahko pri pűspekovom uradi v Zagrebi. Szálás i sztrosek vszák k-sen-ki dobí pri gosztolűbni lűdi Sztároga-i Nővoga Vrbásza.

VELIKA OBČINA MURSKA SOBOTA,

naznanja, da začne poslovati dne 1. junija 1928. v Murški Soboti

OBČINSKA HRANILNICA

Svoje poslovne prostore bo imela v sobočkem občinskem domu ter
:—: bo odprta vsak delavni dan od 10—12 ure dopoldne. :—:

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun. Posojila daje na vknjižbo in tudi na menice ter vrednostne papirje. — V občinsko hranilnico dane vloge so popolnoma sigurne, ker garantira za vse njene obveze Velika občina Murska Sobota z vsem svojim lastnim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.

BENKO l. r. župan.